

stemte for den told- og valutaloggivning, der fastlægger vore udgangspositioner. Omend disse ikke i enhver henseende er tilfredsstillende for os, fik vi indflydelse på disse positioners endelige tilblivelse, og vi mener så megen indflydelse, at vi anser denne betingelse for at være opfyldt.“

Vedrørende den anden betingelse henholdt taleren sig til udenrigsministerens erklæring over for udvalget.

Per Federspiel (V) mente ikke, at konventionen løste de danske erhvervs problem: at opnå gensidighed i samhandelen med vore handelspartnere. „På dette punkt har Stockholmstraktatens fædre lidt nederlag, på dette punkt er den højtærede udenrigsminister og regeringen blevet skuffet i deres forventning om, at de ved at få indføjet nogle ord i fortalet til denne traktat om, at formålet skulle være at tilvejebringe muligheder for nye forhandlinger med de seks, kunne opnå noget, på dette punkt er de blevet skuffet.“

Han pegede dog på, at overenskomsten ikke udelukkede, at man fra dansk side samtidig indtrådte i en associetetsordning med de seks, og han anså det for bydende nødvendigt, at man undersøgte, hvordan Danmark ville kunne sikre sine interesser på de seks landes fællesmarkeder.

Venstre havde gerne medvirket til, at der om denne sag blev skabt en bred løsning. „Selve det principielle spørgsmål om tilslutning til det ene eller det andet af de europæiske fællesmarkeder blev“ — udtalte han ved sagens 2. behandling — „afgjort i sommer. Sagen her drejer sig alene om udformningen af de traktatbestemmelser, der følger af beslutningen i juli 1959, og de foranstaltninger, der må træffes for at tilpasse erhvervslivet til de vilkår, der nu byder sig. Vi måtte konstatere, at regeringen ikke var til sinds at forhandle om de synspunkter, vi fremførte, og der har således ikke været nogen mulighed for, at mit parti vil kunne ændre det standpunkt, vi indtog under første behandling, at vi agter at afholde os fra at stemme ved afstemningen over forslaget til folketingsbeslutning.“

Fuglsang (DK) gik imod forslaget og dermed imod Danmarks tilslutning til frihandelsområdet, der betegnedes som „et misfoster af en markedsdannelse“. Det var efter hans opfattelse ikke rigtigt, når man sagde, at Danmark ikke havde andet valg. „Verden omkring os i dag, ved indgangen til 60erne, er ikke, som den var for 10 år siden. Dengang var det den kolde krigs tid, men i dag er situationen takket være ærlig offervilje fra mennesker, der forstår politikeres pligt, blevet anderledes, end den var dengang. Det, som prægede tiårets begyndelse, var den kolde krigs opbrud; det, som præger 60erne, er indledningen til international afspænding, samarbejde og samhandel, det, som menneskeheden har længtes efter i mange år.“ Han så bl. a. en øget samhandel mellem øst og vest som middel til at lette økonomisk uvirksomhed og vanskelighed.